

RÁDULY JÁNOS

Hetvenöt

Hetvenöt évem:
Visszapillantó tükör
Aranykeretben

Szavak

Mi a versírás?
Szavak egyensúlyának
Éber őrzése

Hegyek

Megkopott hegyek.
Időviselte sorsom
Hasonmásai

Melinda

Kis természetben
Határtalan vágy. Engem
magával sodor.

FAZAKAS ATTILA

Képeslap útközben**Ráduly Jánosnak**

Mocskos buszablakon végigsodródó falvak –
Vének ácsorognak megroggyant, vakító
házfal előtt. Hátrébb leromlott csűr,
kivénhedt kert, ledöntött kút, szőlős,
s mint boldog pléhszamarak
egy esküvői képen, a száj kényszeredett
mosolyba rándul – behorpadt fazék, görnyedt
karóvégre tűzve... Öröklétbe így nyesi
arcukat az árnyas délelőtt. De mintha mélyebben
volnának ide bekötve, befűzve, ahová az idő,
a pusztulás őket ennyire mélyen beűzte,
hogy a riasztott madarakkal együtt rebbennek ők is
a megroggyant, vakító ház fala előtt.